

W E SRODĘ DNIA 16. PAŹDZIERNIKA 1805.

Z Wiednia d. 9. Października.

Pomiędzy wielu sprzyjającemi ludzkości ustanowieniami, które Wiedeń posiada, zastuguje także bydz spomniary prywatny instytut dla chorych Xięży. Kilku ślabetnych duchownych założyło w roku 1780 za przyłożeniem się czynnego kardynała owczasowego arcybiskupa Hr. Migazzi. Na końcu zaraz tego roku pomnożyła się liczba członków czyniących składki do 263. Daley przez odkazy pomnożył się tak dalece jego kapitał, że kupił sobie na świeżym powietrzu piękny dom z ogrodem i przystawił do niego kaplicę. Członki wchodzące do tego instytutu płacą rocznie mający lat 40 ryń. 6, od 41 do 50 ryń. 8, od 51 do 60 ryń. 10, od 61 do 70 ryń. 12, a nad 70 po 16 ryń.

J. C. K. Meść raczył C. K. radcę Jerzego Al. Szrdahelyi, doktora filozofii i kanonika w Waitzen, w nadgodę jego zastug względem oyczyśney literatury zaszczytne małym krzyżem orderu S. Szczepana.

Na wyznaczone do rozwiązania pytanie: *względem terażniejszego i przyszłego stopnia poloru ięzyka Węgierskiego*, o deszło 20 odpowiedzi. Przytaciele Węgierskiej literatury przyznali pierwszą nadgodę rozprawy z dewizą: *Pannoniae mihi sunt dulces an-*

te omnia Musae. — *Quarum sacra colo ingenti percussus amore*, Drugą zbliżającą się do tey z dewizą: *Adduxere sitim tempora*. Trzecia rozprawa z dewizą: *Ad respublicas curandas — omnia nostra tendit oratio*, o trzymała także osobną nadgodę. Po przyznaniu stworzono zapieczętowane kartki, i pokazało się, że pierwszy rozprawy był autorem ewangeliczny pastor w Nemes Döwölk w Eisenburškim kommitacie Jan Kisz, drugiey reformowany pastor w Lohana w Siedmogradzkim kommitacie Paweł Panca, a trzeciey pleban w Nagi-Baits X. Antoni Putz.

Arcy Xże Jęć Karol, minister wojenny i morski, zaszczycił stawnego z wielu użytecznych pism nadwornego i sądowego Adwokata Heintel pod d. 6 Sierpnia następującym biletem: "Dziękuję W Panu za udzielenie mi swojego pisma względem sposobu odwrocenia drogości. Okazałeś się w nim, iak z nkontentowaniem postrzegam, nietylko mężom kochającym swoją oyczyznę i tey dobro, ale także światłym gospodarzem; zrobiłeś rzecza w swoim czasie. — Pragnę, aby iako dobre ziarno padło na dobrą ziemię, aby podane przez W Pana sposoby przytczyły się do poprawy i rozszerzenia gospodarstwa (iako ie-

dyny i pewny środek do zapobieżenia drogości i niedostatkowi), i aby za Jego wezwaniem utworzyło się towarzystwo rolnicze, któreby pod opieką uław przyłożyło się w prawdziwym duchu do tego ważnego i dobroczynnego celu, &c.,

Z Kassel czytamy następujący dokładny opis przechodu Francuskiej armii z Hanoweru pod d. 17 Września: "Dziś rano przechodziła przez tutejszą stolicę pierwsza kolonna Francuskiej armii. Dniem pierwej poczynił Jen. Berthier, głowa sztabu, potrzebne do tego przygotowania. D. 17 zrana rozstawione zostały Elektorskie heszeńskie regimenty piechoty i jazdy w pobliżności stolicy, stojące na drodze od granicy do stolicy, których piękna, mężna i wesół postać miły sprawiała widok. W mieście samem stały inne regimenty na placach i ulicach, przez które Francuskie woyska przechodzić miały. Zniechęcono surowo woysku i mieszkańcom obeyść się z niemi grzecznie. Rozkazano także regimentom, iżeby Francuskie woyska czyniły im honory wojskowe z rozwiniętymi chorągwiemi i muzyką, aby im na wzajem czyniły; iżeby nie, aby tylko pod bronią stały. Ugodzono się wprzódę względem zbroynego przechodu, aby Francuskie woyska nie stawały po wsiach Heszeńskich, ale zawsze w polu obozowały. Pierwszy oboz założony był przy Wabern po 9 godzinnym marszu. Idąc przez Heszeńskie granice eskortę miała zleceń zapobiegać ile możności wszelkim zdradziłościom pozostałym w ryle Francuzów. Z rana przybył Marsz. Bernadotte z całą jenerałnością i orszakami do pocztowego i zaiezdne go domu Königsplatz, gdzie był przez ministra stanu Barona Waitz powitany. Stamtąd udał się cały orszak pieszo do Elektora Jmci, który na czole gwardyi znajdował się na ko-

niu. Gdy dano znać o zbliżaniu się Francuskiego woyska, pożegnała jenerałność Francuska Elektora, i wkrótce weszły woyska pod przewodztwem Marsz. Bernadotte przy wzajemnych wojskowych honorach. Przechód trwał od godziny 10 przed południem aż do godziny 7 w wieczor. Francuska jenerałność i niektóre małżonki jeneratów iadły w zamku obiad, oglądali piękne położenie Wilhelmshöhe, gdzie wszystkie sztuczne wody wytryskiwały. — Część Heszeńskich urlopników zwołana do Kassel, rozpuszczona została z rozkazem bycia na pierwszy rozkaz w gotowości do stawiania. — Dla zastąpienia Hanoweru zostawił tam Bernadotte 12,600 piechoty i 2900 jazdy i artyleryi z 28 armatami. Przybyła tam świeżo z nad brzegów 19 półbrygada już była w marszu w Heszeńskie, ale dla okazanego nieukontentowania, które było głośniejsze niżeli mruczenie, musiała być nazad odesłana. Jest to ta sama brygada, która w obecności nawet Cesarza nie chciała wsiadać na okręty do Anglii, i rozstrzelanie nawet 4 najstarszych wołowników tego regimentu nie wiele zdało się sprawić zapatu w tym i innych regimentach do zaczepney wojny teraźniejszego rządu.

Od kilku dni naprawiają z pośpiechem stare wały w Memmingen i nowe robią szzańce do czego 4000 ludzi wezwano. Wzdłuż wschodniego brzegu Illery od Kempten aż do Ulmu ma być zrobiony łańcuch polowych szanów, przez co mocną już od natury obronę wojny i wielkich zaczepnych dział linią stanie się przez sztukę jeszcze mocniejszą. Główne ni punktami tych fortyfikacyi będzie Ulm i Memmingen. — W Tyrolu pracują także nad poprawieniem licznych procz tego, lecz w przeszłej wojnie przez Francuzów po części popsutych szanów przy Reuti, sławnych z dzieł Schmalladskiej wojny przy Ehrenbergu, Rostlachlag, Ehrwald,

Scharuitz &c. &c. — C. K. armia postępuje jeszcze zawsze naprzód, i większa iey część zdaje się skuć wokół cley niżey Stoeckach.

Główna kwatera Arcy Xcia Jnc Ferdynanda miała bydź d. 30 Września z Mindelheimu do Memmingen przeniesiona. Znajdowali się tam także Feldmar. leit. jen. kwater. mistrz Baron Mack, nadworny Radca i Kommissarz armii Strinherr i od kilku dni powracający z Wirzburga do Monachium C. K. poseł przy Elektorze Bawarskim Hrabia Buol-Schauenstein.

Francuzkie korpusy na prawym brzegu Renu stoją przy Pforzheimie i Heilbronn, i zdają się nie postępowac dalej, poki większa nie nadejdzie siła. Cesarz znajduje się w Rastadt, odwiedził Heidelberg i za kilka dni powroci do Strazburga nazad. Marsz. Soult stał przy Heilbronn, Davoust w Manheimie.

D. 30 Września rano przybył Marsz. Bernadotte do Wirzburga. Elektor wysłał na przeciw niemu szwadron lekkiej jazdy. W wojsku Bawarskiem, które zgromadziło się w szczupłej okolicy, w liczbie około 15,000 ludzi, i złączyło się z Francuzami, a któremu żołd nie jest regularnie wypłacany, wielka jest dezercya; lecz większa jeszcze w Francuzko-bawarskiej armii pod Jen. Marmontem, która także do okolic Wirzburga i Bambergą zmierz.

Francuzi każą sobie wszędzie dostawiać wszystko i dają zato assignacye do zapłacenia w Paryżu, a w niektórych miejscach nie wcale. Ponieważ nie mieli żadnych magazynów w Alzacyi, a woyska są bardzo zmordowane i zgłodniałe, nie najlepszą zatem zachowują karność, i wszędzie zachodzą zdróżności. Landgraf Hessen-darmstadtzki i wiele innych Xiążąt wyjechał do Frankfurtu nad Menem.

Rosyjskie woyska tak spieszo i bez

przykrzenia sobie idą, iż nie ma w dziełach przykładu. Długi ich i przykry marsz jest ile możności na wozach ułatwiany. Jenerał naczelny pierwszy armii Jen. leit. Golonitszew Kutusow wyjedzie wkrótce z Wiednia.

D. 7 Października wyjechał z Wiednia na powrot do Berlina Kr. Pruski minister Stanu Hr. Hangwitz. Przyjazne stosunki między obiema Cesarzskimi dworami i Berlińskim zdają się coraz większey nabierać stałości.

Z Petersburga d. 20. Września.

W ukazie przez Jego Imperatorską Mość przestany do dyrygującego Senatu pod d. 13 b. m. jest wyrażono:

"Przy zdarzeniach, które tak mocno wstrząsnęły spokojność Europy, nie mogliśmy patrzeć z obojętnością na zagrażające iey niebezpieczeństwa. Zabezpieczenie naszego państwa, godność Jego, świętość traktatów i życzenie mające jedyny i nieodmienny zamiar przywrócenia w Europie pokoju na trwałe zasady, nakłoniły nas do wydania rozkazów, ażeby część woysk naszych przeszła granice, i do przedsięwzięcia nowych usiłowań dla dopięcia tego zamiaru. — W tym względzie uznaliśmy potrzebą, utrzymac nie tylko woyska nasze w zwykłym komplecie, ale nawet znacznie one pomnożyć. Tym końcem rozkazujemy, aby w całym Państwie z pięciu set dusz po 4 wybrano rekrutów i aby to wybieranie zaczęto się d. — 13 Listopada r. b. a dnia 1 Stycznia roku następującego, było ukończone — W dalszym ciągu ukazu znajduje się urządzenia dotyczące się wybierania rekrutów.

Wszystkie woyska z inspekcyi Petersburskiej, pozostałe po wyruszeniu woysku granicy, zostawac będą pod komendą gubernatora Petersburga, Jenerała piechoty Wasmitinow.

Taż gazeta wyraża, iż dwa regimenty dragonii, 7 regimentów muszkietierów, dwa regimenty strzelców i dwa regimenty artylerji będą nowo utworzone, do których już officjerów wyznaczono.

Wojsko Roslyyskie, postępuje spiesz-
nym krokiem w Niemczech; wypoczywa tyl-
ko co siodny dzień.

Z Londynu d. 24 Września.

Oczekują w Anglii 40 do 50,000 Roslyy-
skiego i Szwedzkiego wojska przeznaczonego
do wspólnie umowionych działań.

Adm. Rainier zwinął swoją banderę i
wyśiadł w Ramsgate na ląd. Przywiozł on z
sobą niektóre rzadkości z wschodnich Indyj
jak np. pasiałego lamparta 9 miesięcy mające-
go, perską krowę, &c. Stan jego zdrowia
przymusił go do złożenia na zawsze dowódz-
twa. Tak bardzo utył, że się nigdy położyć
nie może, z boiaźni aby się nie zadusił i sy-
pia dla tego w krześle.

Dragi transport pieniędzy wysłano wczor-
aw z banku w srebrnych talarach na kilkun-
astu wozach.

Z listu jednego officjera na okręcie Ton-
nant przy Gibraltarze pod d. 10 Sierpnia, wy-
czytuujemy: Dowiadujemy się w tym momencie,
iż 3 Hiszpani są aresztowani, którzy przeszli
do nas z linii Hiszpańskich, w celu wysa-
dzenia na powietrze naszego na skałę wielkie-
go magazynu. Odkryci zostali przez jednego
chłopca, i pokazało się, że już w niektórych
częściach skały podłożyli miny i komunika-
cyą ich aż ku obozowi Hiszpańskiemu popro-
wadzili. Mowią także, iż kilku Anglików
którzy w porozumieniu z niemi byli, dziś
ma być rozstrzelanych. Słychać, iż many
do Neapolu popłynąć dla złuzowania okrętu,

który tam czeka na Króla w przypadku ieże-
liby Francuzi do Neapolu weszli.,

Saletra bardzo u nas zdrożała; cena sre-
bra także się znacznie podnosi.

Przybyła z Indyj i z Chin flota przy-
wiozła między innemi rzeczami 25½ mill. fun-
tów herbaty.

Onegdaj otrzymał Sidney Smith ostate-
czną instrukcyą i udał się do Dowru dla wy-
konania poleconey sobie wyprawy.

Nasza fregata *Amazonka*, przyprowadzi-
ła do Portsmouthu Hiszpańskiego korsarza *Xzę*
Pokoju o 22 armatach i 153 ludziach.

Do Weymutu odesłano Roslyyski okręt
Konstantyn płynący z Cherburga do Bordeaux.

Wszystkich uwag jest teraz zwrócona
na wielką naszą wyprawę; lecz wojsko i ar-
tylerya nie wsiada jeszcze do niej na okręty.

Admiralicja oznaymitą świeżo odebrane
od kanałowej floty doniesienia, z których
pokazuje się, że do 16 t. m. żadna flota nie
wyprynęła z portów Francuzkich.

Wczoraj znajdował się Król na rewii
wojska w Weymucie.

D. 19 Czerwca wypłynęły z Jamaiki 4
woienne Angielskie okręty, chcąc złaczyć się
z będącą w zachodnich Indyach flotą Nelsona;
lecz 3 uszkodzone znacznie przez burzę mu-
siły do Halifax dla naprawy zawinąć, a 4 po-
płynął do Barbados.

W wydanym d. 22 t. m. przez admira-
licją doniesieniu o naszych flotach czytamy,
iż Adm. Kalder dopiero d. 30 Sierpnia połą-
czył się z naszymi siłami przed Kadyxem. Si-
ła jego wraz z Kollingwoodem wyuosiła 26
liniowych okrętów.

Adm Bikerton powrócił z śródziemnego
morza do Portsmouthu.

Francuzka eskadra Roszefortska, która czatowała zapewne na nasze powracające z Iady kupieckie floty, miała już do Roszefortu powrócić.

Z Paryża d. 27. Września.

D. 24 zrana wyjechał Cesarz do armii. Cesarzowa Jmć towarzyszy mu do Strazburga. Minister zagranicznych interesów P. Talleyrand już tam także pojechał.]

Honorowa straż, która otaczać będzie Cesarza w polu i w potyczkach, a do której wiele młodzieży pierwszych familii się zapisało, dowodzona być ma przez jednego z urzędników koronnych.

Na ostatnim posiedzeniu senatu miał Cesarz mowę, w której wyraził, iż przymuszony jest podnieść oręż i sam stać na czele armii, potem minister stanu Talleyrand odnalazł stan interesów politycznych, nakoniec radca stanu Regnaud de St. Jean d'Angely proponował wybranie 80,000 popisowych na rok 1806 i wyraził w zabranym głosie:

"Najjaśniejszy Panie! Orły armii W. C. Me chciały pójść za morze, gdy nagle wzywamy do innego boju. Armie W. C. Mei są dostateczne do walczenia i zwyciężania. W. C. Mość zaufany w pokoju nie pomnażałeś dotąd nadzwyczajnie armii, ale zostawiałeś ręce rolnictwu i przemysłowi; lecz inne okoliczności, innych wyciągały środków. Dawniej ciało prawodawcze proponowało popis wojskowy; a że to nie jest zgromadzone, proponuje więc to samo senat, i wzywa W. C. Mość, abyś na rok 1806 wybrać kazał 80,000 popisowych ludzi. Jednostajność w całej Francyi i w armiach panuje. Armie szły od brzegów Oceanu nad Ren, a żaden nie uciekł żołnierz. Wszyscy pałają chęcią walczenia za W. C. Mość i za oyczyznę. Lud Francuzki chce równie jak W. C. Mość utrzymać całość swych granic. Je-

żeli W. C. Mość wystawiasz drogie swe życie na niebezpieczeństwa wojny, tedy Francuzi ubiegają się będą do dzielenia z Nim niebezpieczeństw i w oczach Jego chętnie swoje życie za W. C. Mość i oyczyznę poświęcają."

Po tej mowie nastąpiła uchwała senatu nakazująca wybranie 80,000 popisowych ludzi na rok 1806.

Potem radca stanu P. Segur zabrał głos, po którym zapadła uchwała senatu względem urządzenia narodowych gwardyi, do których Cesarz ma officerów mianować.

Po skończeniu tego nadzwyczajnego posiedzenia, zgromadził się senat zaraz zwyczajnie, i postanowił wysłać do Cesarza przed wyjazdem deputacyą dla oświadczenia mu w imieniu swoim i Francuzkiego ludu przychylności i życzeń do ukończenia pomyślnie niestusznego boju.

P. d'Estourmel i P. Lameth są wybrani członkami do ciała prawodawczego z departamentu Sommy.

Hrabia Kobenzl, Austriacki Ambassador, gotnie się ślad do wyjazdu.

Uzbrojania nasze czynione są z nadzwyczajną rozciągliwością i dzielnością. Na mocy Cesarzkiego wyroku mają być 3 korpusy odwodowe wystawione. Pierwszy mieć będzie główną kwaterę pod Marsz. Brune w Boulogne drugi pod Marsz. Lefebre w Moguncyi, a trzeci pod Marsz. Kellermannem w Strasburgu. Procz tego utworzone być mają 3 lekkie korpusy grenadyerów: pierwszy w Renn pod Jen. brygady Boyer; drugi w mieście Napoleon, a trzeci pod Marengo. Przy każdym z tych korpusów znajdować się będzie dywizya lekkiej jazdy i konna artylerya. Korpusy te są przeznaczone udać się tam, gdzie będzie potrzeba wymagała. Procz tego utworzony będzie korpus lekkiej konnicy pod nazwiskiem wyboru ludzi, złożony z 800 ludzi

wybrany po 6 ludzi z każdego departamentu z popisu ostatnich 3 lat, i którykolwiek z tych ludzi dystengwować się będzie, zostanie do gwardyi Cesarzkiej przyięty. Każdy z nich powinien mieć najmniej 300 fr. rocznego dochodu.

Dla poparcia wszystkich tych przygotowań wydano kilka okólników. Tak W. sędzia, minister sprawiedliwości Regnier, wydał list do Cesarzskich kommissarzy przy sądach kryminalnych, w którym wyraża, iż wszystko powinno być ożywione S. miłością oyczyzny, i że nieposłuszni popisowi, jeżeli by się gdzie znaleźli, muszą być jak najsurowiej karani. Nie ma zresztą wątpliwości, że Francuzka młodzież, szczycąca się zawsze odwagą, pośpieszy sama od siebie na głos honoru i oyczyzny pod chorągwie Cesarza.

Mówią teraz o ważnym skarbowym środku, który przy otworzeniu nieprzyjacielskich kroków ma być wykonany.

Młodzież, która w różnych miastach podczas bytności Cesarza, czyniła służbę honorowej straży, chce się teraz w wielu miejscach swoim kosztem ekwipować i wyluszyć pod chorągwie Cesarza.

Minister wewnętrzny P. Champagny wydał do prefektów departamentowych okólnik, do którego dołączył mowę Cesarza mianą w senacie przed odjazdem do armii, i wyraża w nim: " Oby wszyscy urzędnicy i mieszkańcy pełnili za przykładem Cesarza swoje obowiązki / Francya jest zagrożona i w posiadłościach swoich sprzymierzeńców zaczepiona; nieprzyjacielskie armie idą ku naszem granicom; Cesarz staie na czele woyska dla odparcia nieprzyjaciela. Już nie ma pokoju na stałym lądzie. Wyprawa przeciw Anglii musiała zostać odłożoną. Na stałym lądzie przez nowe zwycięstwa musimy otrzymać

pokoju. Cesarz widzi z żalem tę smutną konieczność. Wojna musi być żywa i krótka. Narod musi wielkie uczynić usiłowanie, aby prędko doszedł pokoju, który jest pierwszym i ostatnim życzeniem Cesarza. Dzielna kampania oszczędzi wiele ofiar i niedzy. Wszystko więc musi być czynione, aby przyspieszyć marsz popisowych. Wszyscy niech się spieszą do dzielenia dawney chwały, którąśmy odnieśli na Alpach, w równinach Włoskich, nad brzegami Renu i Donau. Ten, który zawsze trzyma w ręku zwycięstwo, ten którego gieniusz tak jest potężny, iak jest stała i niewzruszona jego wola, ten którego myśl obejmuie wszystkie czasowe, miejscowe i ludzkie obowiązki, który was wybauił od nieszczęść wewnątrz, a zabezpieczył od niebezpieczeństw zewnątrz, i pod którego tarczę oddalicie wasz los — Cesarz wasz, Mąż wieków i narodów prowadzi sam wasze szeregi. Któryż Francuz nie pała chęcią dzielenia z nim niebezpieczeństw i chwały! Któryż z was czytać może bez wzruszenia mowę Cesarza przed wyjazdem do senatu? Wasz Cesarz dopełnia swiego obowiązku, armia dopełnia go również, Franczi, dopełnijcie i wy waszego!,,

Minister skarbowy Gaudin wydał także okólnik, w którym upomina poborców, aby w czasie wojny ściśto wybierali podatki.

Minister wydziału duchownego nakazał Francuzkiemu duchowieństwu publiczne modły za pomyślność oręża w obronie oyczyzny i Cesarza, na którym nawet religii zależy, ponieważ iey ostarze przywrócić.

Marszałek Jourdan powrócił tu z Medyolanu i udał się także do wielkiej armii w Niemczech.

Admirał Villeneuve przyjechał tu także z Kadyxu i zdał sprawę o swoich działaniach.

Hiszpański Adm. Gravina wydał z swej stre,

ny drukowany Pamiętnik. Mowią, że Hieronim Bonaparte jest mianowany wodzem Francuzkiej floty.

Działania handlowe i bankowe, tak są powiązane z wypadkami politycznymi, iż w wielu okolicznościach, dosyć jest uważać tok iednych, ażeby osądzić do czego zmierzają drugie: tym sposobem stan papierów Londyńskich, służy za pewną skazówkę subsydiów przeznaczonych przez rząd Angielski dla lądu. Kto chce wiedzieć, czyli w rozgłoszonych wieściach o wystąpieniu tym końcem pieniędzy, jest co rzetelnego? idzie do giełdy Londyńskiej, a jeżeli znajdzie tam bieg interesów w przeciwnym naturalnemu położeniu handlu, może rozsądnie wnosić, że Ministerium Angielskie zięte jest w ten czas istotnie nadzwyczajnymi wypłatami za granicę. Postrzeżenia tym sposobem czynione wskazują wyraźnie, że w Styczniu zaczęto przesyłać na ląd pieniądze, gdyż w tym i następnym miesiącu, papiery spadły w Anglii półczwarta procentu mniej, jak szły w miesiącach poprzedzających, chociaż w Styczniu i w Lutym była to pora, gdzie Angliia z rocznych rachunków handlowych, między rękodzielnikami Angielskimi, i kupcami lądowymi wypadających, miała odbierać zapłatę. Z dalszego postrzegania tego rodzaju, można się było przekonać, że od tej epoki, rząd Angielski nie ustawał przysyłać funduszów za granicę na działania właściwie polityczne; bo od początku Marca aż do końca Kwietnia, papiery Londyńskie podniosły się tylko pół procentu, chociaż w tym przeciągu odbywa się iarmark w Frankforcie, na którym corocznie potrzebuja niezmiernie wiele papierów Angielskich, dla opłacania niemi towarów Angielskich, które tam przesyłane rozprzedają się na tym iarmarku. Stan papierów w Maju, Czerwcu i Lipcu, był tenże sam; ani nawet pół procentu

nie podniosły się, chociaż podług naturalnego biegu handlu, miano w tym czasie do płacenia wiele papierami Londyńskimi, kupcom Amerykańskim, za towary Indyjskie i produkta z osad, do Hollindyi i rozmaitych portów neutralnych przez nich wprowadzone; okoliczność ta powinna była podnieść wysoko bardzo papierów cenę, gdyby Angliia w tym samym czasie, nie miała była do przesyłania znacznych wypłat w względzie zupełnie obcym handlowi. Zebrawszy razem te uwagi, można z nich z pewnością twierdzić:

1) Ze rząd Angielski przestał pieniądze na ląd w Styczniu i Lutym, gdyż papiery spadły w tym przeciągu. — 2) Ze przesyłanie to ciągnęło się przez Marzec, Kwiecień, Maj i Czerwiec, gdyż papiery przez cały ten czas stały w cenie niższej nad proporcję, do iakiej powinien ich być wznieść bieg naturalny handlu. — 3) Ze wypłata ta nie ustawała jeszcze przez Lipiec i Sierpień; gdyż papiery spadły znowu do tego punktu, w jakim były ku końcu Lutego.

Z Berlina d. 1. Października.

Cała nasza armia już jest w poruszeniu i zwoją tylko dla niej żywności. Polową pocztę już także urządzono. Od niedawnego czasu sprowadzono tu bardzo wiele koni i zaraz daley odesłano. Wiele artyleryi wystano ślad do różnych korpusów, urządzono piekarnie i to wszystko, co tylko potrzeba do postawienia armii w stanie wojennym.

Pierwszy nasz królowy powietrzny zeglarz P. Jungius, otrzymał od Króla Jmć łaskawy gabinetowy bilet, do którego był dołączony podarunek 100 frydrychsdorów.

Królowa Jmć uda się z swoją siostrą Xżniczką Turn i Taxis do Strelitz na obchodzenie urodzin swojego oycy. Będzie się tam także Xżna Solm znajdowała.

Król Jmć powrócił z Paretz do Charle-

tenburga, i czeka tylko na powrót jeszcze jednego z adiutantów, zaraz wyjedzie nad granicę. Ekwipaże do podróży już są przygotowane.

Marsz. Duroc jeszcze tu bawi, i nie przędzie wyjedzie póki nie powroci wysłany od niego stąd goniec.

Xzję Brunświcki i gabinetowy Minister Hardenberg udali się dziś rano do Charlottenburga i mieli z Królem Jmć długie narady.

Z Hagi d. 1. Października.

Francuzki naczelny Jen. Michaud (a nie Michoux jak go nasze pisma przezwaly) udał się do północney Hollandyi i do Helder, dla urządzenia tam wszystkiego co tylko ściąga się do obrony przeciw nieprzyjacielskiemu napadowi. Urządził także inaczey woyskowość w naszey Rzpltey, to jest podzielił całą siłę woyskową na 5 dywizyy, które w różnych punktach stac będą.

Minister morski Verhuel powrócił tu już z swej podróży do Rotterdamu i nad Mozę.

Francuzki Jen. Victor, terazniejszy poseł w Kopenhadze, który długi czas w naszey Rzpltey dowodził, otrzyma jak mówią cząstkowe dowództwo we Włoszech.

W obozie pod Zeyster oczekują 16 batalionów świeżego wojska z Francyi.

Duński poseł Hr. Löwendahl wyjedzie stąd wkrótce.

Generał Goudinot pojechał stąd do Sirazburga, gdzie jest mianowany głową sztabu pod Marsz. Mortier.

Od Brzegow Menu d 30. Września.

Podług listów od granic Austriackich przednia straż pierwszej armii Roslyyskiej znajdowała się d. 19 t. m. w Kremzie. Druga armia, która za nią idzie jest daleko większa.

Piszą z Erlangen, że regimenty Pruskie

stoiące w Frankonii, postawione są na stopniu wojennym.

Z Ulmu doroszą, że tam dzień i noc pracuje nad fortyfikacyami tey twierdzy 12 do 15,000 ludzi.

Z Kopenhagi d. 1. Października.

Xzję Jmć następcę tronu wyjechał stąd wczoraj i chce d. 4 stanąć w Louisenlundzie. Adiutanci jutro za nim wyjeżdżają, gabinetowy zaś minister Hr. Bernstorff i jego sekretarz dopiero d. 7. Regiment następcy tronu i artylerya odpływa stąd d. 4 t. m.

Rekruci muszą dziś przy swoich regimentach stanąć.

W czasie bawienia wojsk w Xieśwach Niemieckich będzie główna kwatera następcy tronu w Kiel.

Doktor Gall zapowiedział już tu 10 dniowy bieg swojej nauki o czasze; każdy z słuchaczów na zapłatę 10 talarów. W pierwszych dniach swego tu przybycia trudnił się głową Holifszu świeżo złapanego, który mu jeszcze nie był znany.

Będzie teraz założona telegraficzna linia stąd przez Xieśwa Niemieckie do Kiel.

Król Szwedzki bawił jeszcze d. 29 Września w Bekaskoy przy Schonen i jeszcze tam ma długo zabawić.

Liczba wojsk zgromadzonych w Holsteinie wynosi do 20,000 ludzi.

Z Lubeki d. 4. Października

Podług doniesień z morza, wyszła część Roslyyskiej floty z przewozowemi statkami d. 23 Wrześ. z Kronstadtu pod żagle.

Mowią, iż Dania czyni także po części uzbrojenia morskie; do Kronen posłano wiele maytków.

Dwór Duński miał różnym dworom uczynić oświadczenie, iż chce najsćślejszą zachować neutralność.

GAZETY KRAKOWSKIE

W ŚRODĘ DNIA 16. PAŹDZIERNIKA 1805.

Dalszy ciąg Wypisu z podróży do Chin.

Sierota Chińska Woltera jest naśladowaniem jedney sztuki Chińskiej nadto niezgrabney, która nawet nie bywa całkiem grana, gdyż w rozwiazaniu sztuki pies ma rolę nayszczęśliwszą. Ta sztuka należy do stu dramatów, z których się składa wybor najlepszych sztuk Chińskiego teatru. Chińczykowie uskarżają się, iż w nowszych sztukach widzieć się daie duch zepsury; i w samey rzeczy zdarzają się w nich sceny pełne rozpusty i rozwziętości.

Cenniejsza od innych kompania teatralna, przejeżdża niekiedy z Nankinu do Kantonu, gdzie ją bogatli kupcy z radością przyjmują. Anglicy często bywają na tych reprezentacyach. Niektóre z sztuk tam granych są tak nadzwyczajne, iż sędzę rzeczą przyzwoitą zachować tu ich pamiętkę. W jedney z nich znajduje się kobieta zabijająca swego śpiącego męża, uderzając go w czoło siekierą. Mąż przybiega na teatr z głęboką raną, z której krew płynie strumieniem. Opatknie w aryi swoje nieszczęście póty, aż przez usztą krew się pozbawiony upada i umiera. Chwyta ją mężobójczynię, prowadzą przed sędziego, a ten ją skazuje na obdarcie ze skóry. Wyrok uskuteczniwszy zostaje, a w następującym akcie ta występna kobieta przychodzi na teatr bez sukni i bez skóry. Rzezaniec grający tę rolę, tak sztucznie jest ubrany, iż wszystkich oczy oślepia; a w tej okropney postaci śpiewa, albo raczej wydatnie ryk przerażający blisko przez półgodziny, na wzbudzenie polowania trzech duchów piekielnych, którzy iak

Esak, Minos i Radamantus, o iey przyszłym losie stanowią. Nie można nic widzieć straszliwszego i bardziej obrzydliwego.

Porównyując te widowiska z skrupulatną obyczajnością ludu, który na nie uczęszcza, utwierdzam się w powziętem mniemaniu, iż moralne jego ustawy są mu niejako obce, i nie powinny być uważane, tylko iako prawa rządowe.

Nakoniec przed ustanowieniem snrowego sądu, należy przypuścić tę uwagę, iż w popularnych narodach Europejskich widzimy często teatr połączony przez nową sztukę, mającą w sobie odrażające sceny, na które jednak lud prosty z ochotą uczęszcza; lecz w Chinach tak są rozwzięte i grubiańskie sztuki, iż niżej nie mogą być wymówione. W niektórych nieprzyzwoitość i rozpusta tak daleko zachodzi, iż przymusza Europejczyków do wyjścia z teatru. Nie możnaby ich porównać, chyba z bezczemnymi opisami, zestawionymi przez Prokopa.

Słowem, zabawy dzisiejsze Chińczyków, są tak dziecinne i płache, iż nasze iarmarkowe widowiska mają w sobie nierownie więcej obyczajności. Wigrzyjskich gimnastycznych Chińczykowie uślepiają także Europejczykom. Może ich przewyższają w sztuce fajerwerkowej. W powszechności jednak zabawy stolicy państwa Chińskiego, są niezgodne z przymuszoną powagą rządową, i z stanem cywilizacyi, którą temu narodowi współcześni pisarze przyznają.

Gdyby zbywało na innych dowodach stałości Chinów, dosyćby było na świadectwie ich pisma. Ma ono w sobie

piętno różniące je od innych; to pismo i mowa której jest obrazem, wnieczem nie są podobne do naszych. Słowni autorowie upatrywali niejakie podobieństwo między charakterem Chińskim i hieroglifami Egipskimi, albo przynajmniej uważali między jednym i drugim niejakie naśladowanie.

Pole uprawne oznaczone jest w charakterach Chińskich kwadratem, podzielonym na cztery mniejsze kwadraty. Słowo nisko wyrażone jest przez literę T. a wysoko przez tę samą literę, lecz przewróconą.

Dla chcących znajdować podobieństwo między nazwiskami rzeczy w języku Chińskim i innych językach, kładą się tu słowa, zdające się być najdawniejszymi, i które dochowały swego pierwotnego dźwięku.

Ziemia	Ti	Woda	sui
Powietrze	Ki	Morze	he
Ogień	ho	Rzeka	ho
Jezioro	tang	Południe	nan
Góra	chan	Człowiek	din
Pustynia	ye-ti	Czworonożne zwierze	
Słońce	dij-to		chu
Xiężyc	iue	Prak	kin
Gwiazdy	sing	Ryba	eu
Obłoki	yun	Kamień	chi
Deszcz	iu	Złoto	thin
Gród	sui-tan	Srebro	in-ci
Śnieg	sue	Miedź	tung
Bot	ping	Głowa	tu
Piorun	liue	Ręka	chu
Błyskawica	chontin	Tworzyć	min
Wiatr	fung	Koń	me
Dzień	di lub tin	Baran	yang
Noc	ye lub van	Kot	miau
	chang	Goś	gu
Niebo	tine	Ryż	mi
Wchód	tang	Jedwab	tsa
Zachód	si	Cukier	tang
Północ	pi		

Trudno jest znaleźć dwie prowincje w Chinach, któreby miały jednakową mowę. Przewodnicy nasi mówiący językiem stolicy, wszędzie potrafili tłumaczyć. W całym państwie charaktery są jednakowe, lecz ton i wymawianie słów różne. Za przykład położę kilka słów rachunkowych, używanych w Pekinie i Kantonie.

Jeden w Pekinie	ye,	w Kantonie	yat.
Dwa	oul,		ye.
Sześć	liu,		lok.
Dziesięć	chi,		chap.
Sto	pi,		paak.
Dziesięć tysięcy	Wan,		mun.

Wszystkie uświadczenia etymologów nie mogą tych przeciwności pogodzić.

Czyli się znajdują lub nie, takowe związki w dźwięku języka Chińskiego i jakichkolwiek innych języków, przynajmniej to rzecz pewna, iż ich pismo nie ma żadnego podobieństwa z innemi. Napisy Egipskie znaleźć na cegłach Babilońskich, tak są nie podobne do charakterów Chińskich, jak litery hebrajskie do liter języka Sanskrit. Nie można w nim znaleźć innego podobieństwa, tylko to, że są złożone z kropek i kresek. W składzie charakterów Chińskich nie masz żadnego śladu pisma alfabetycznego.

(Reszta potem,)

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 15. Październ. 1805.

Korzec Pszenicy	-	-	-	zł. pol.	64	do	77.
— Zyta	-	-	-	-	52	-	59.
— Jęczmienia	-	-	-	-	32	-	36.
— Owsa	-	-	-	-	18	-	22.
— Grochu	-	-	-	-	51	-	56.
— Kązysiąglanay	-	-	-	-	72	-	86.

W Wiedniu d. 5. Października.

Meca wynosząca pół korca nalezego:

— Pszenicy	-	-	-	zł. pol.	26	do	36.
— Zyta	-	-	-	-	24	-	36.
— Jęczmienia	-	-	-	-	13	-	17.
— Owsa	-	-	-	-	11	-	17.

W Brynie d. 4. Października.

Meca Pszenicy	-	-	-	zł. pol.	35	do	43.
— Zyta	-	-	-	-	23	-	36.
— Jęczmienia	-	-	-	-	18	-	22.
— Owsa	-	-	-	-	11	-	16.
— Prosa	-	-	-	-	32	-	40.

W Gdańsku d. 25. Września.

Pzefel czyli pół korca nalezego w złocie hollend. (Na łaszt wchodzi 60 szefłow)

— Pszenica	-	-	-	zł. pol.	20	do	24.
— Zyto	-	-	-	-	15	-	16.
— Jęczmień	-	-	-	-	12	-	10.
— Owies	-	-	-	-	10	-	1.

DONIESIENIA

Dnia 21 Sbra t. r. będzie Koszycka mieszką Propinacya wraz z wyszynkiem piwa, mio.

da i wódki na jeden rok to jest od 1 gbra 1805, aż do ostatniego 1806 przez publiczną Licytacją więcej dającemu puszczoną.

Gdy ta Realność na dwa uwiadomienia bez dzierżawną została, przeto teyże fiskalna cena 2506 Zł. ryń. zniesioną jest.

Licytanci przeto na oznaczony termin znaydować się mają, i wynoszący summy 10 częścią prelii fisci zaopatrzyć się i takowe przy komisii licytacyney złożyć.

W Krakowie dnia 28 7bra 1805.

Gdy wypisane pod d. 20 Lipca i 2gim Sierpnia b. r. Licytarze rożnych dochodów mieyskich w Dubience, w Chełmie i w Krasnymstawie, dla zasług innych zatrudnień przedsięwzięte byż nie mogły, zatyłm podaie się do publiczney wiadomości, że

1) Propinacya mieyska Dubieniecka, za Pretium fisci 930 Zł. ryń. od 1 gbris b. r. do ostatniego 8bris p. r. na rok ieden w mieście Dubience d. 18 8bris b. r.

2) Propinacya mieyska Gorzałki Krasnostawska, za Pretium fisci 1340 Zł. ryń. Targowe i Farmarzne za Pretium fisci 260 Zł. ryń. Akcyza od konsumcyi wina, za Pretium fisci 57 Zł. ryń. i akcyza od wyrobienia piwa i miodu, za pretium fisci 381 Zł. ryń. równie iak wyżej na rok ieden w mieście Krasnymstawie d. 28 8bris b. r.

3) Targowe i Płoyne mieyskie Chełmskie, za rocze Pretium fisci 136 Zł. ryń. 15 kr. na 3 lata od 1 gbris b. r. do ostatniego 8bris 1808 w mieście Chełmie d. 23 8bris b. r. zrana o dziewiętej godzinie przez publiczną licytacją naywięcej dającemu w dzierżawę puszczone będą.

Ochotę mający do zalicytowania 10tą częścią Pretium fisci iako Vadium opatrzeni byż powinni.

Z C. K. Urzędu Cyrkularnego Bialskiego dnia 19. 7bris 1805.

Gdy wypisana pod dniem 3 Lipca r. b. Licytacya wsi Pokrowki należącey do Biskupstwa Chełmskiego r. b. wraz z Juredyką do teyże należącą Chełmską dnia 16 Września r. b. przedsięwziętą byż nie mogła, zatyłm wypisuje się do Licytacyi wspomnionych Realności na rok ieden, to jest od 9 8bris r. b. do tegoż samego dnia 1806 nowy termin na 24 8bris r. b. na którym terminie ochotę mający w kancelaryi dystryktualney w Chełmie zgłosić się mają.

Pretium fisci jest 1413 Zł. ryń. i Licytanci 10tą część tegoż iako Vadium przed Licytacją złożyć powinni.

Z C. K. Cyrkularnego Urzędu. Biała d. 19. Września 1804.

Farmarkowe i Targowe miasta Kodnia dnia 29 Octobris r. b. na Ratuszu w Kodniu z rana o godzinie 9 na 3 lata od 1 gbris b. r. aż do ostatniego 8bris 1808 roku więcej dającemu przez Licytacją zaareadowane będzie.

Pretium fisci jest 108 Zł. ryń. ochotę mający do Licytacyi, mają na wyżej wyrażonym dniu w Kodniu zgłosić się, i przed Licytacją 10tą część Pretium fisci iako Vadium złożyć. Biała dnia 27. Septembris 1805.

Przez Król. Miasta Krasnegostawu Magistrat, ninieyszym Edyktem, wszystkim komu należy wiadomo się czyni, iż od tuteyszego Magistratu na podanie Wojciecha Rafałowicza, który nie byż się w skutek zapłacenia długow donieść, pozwolone jest. ażeby do substancyi jego z handlu w Krasnymstawie prowadzonego złożoney zblegwierzyciecow był otwarty. — Ninieyszym przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zadłużonego Prawa mieć rozumieli obwieszczają się, ażeby aż do d. 31 Października r. b. pretensye swoje przez wydanie większego pozwu na przeciw postarowionego w osobie Pawła Rydzewskiego tuteyszego Adwokata kuratora masy konkursowey do tuteyszego Magistratu tu tym pewniey przedstawiali, i w tym nietylko rzetelnosc swoiey pretepsyi, ale też i prawo, mocą którego w tey lub w owey klasie umieszczonemi byż żądają okazali, ile że po upłynieniu przepisanego

czasu nikt więcej słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensjami swemi tu nie nadgłoszą się, do wszystkich rzeczonoego dłużnika gdziekolwiek znajdujących się dóbr bez względu na wyłączenie odaleń zofianą, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy jakieg prawem własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy jakieg nieruchomości do dłużnika należacej zabezpieczona była, tak dalece, iż takowi wierzyciele gdyby masy winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrodzienia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu Zbioru Sądowego w Rozdziale IX. §. 86 obranie administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielskiej nakazano jest, przeto wszystkich na dzień 18 Października r. b. o godzinie 9 z rana do tutejszego Magistratu z tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tymczasowicie w osobie Antoniego Wiernickiego ustanowiony Administrator masy lub potwierdzonym, lub inny obranym podobnie też deputacya wierzycielska do której jednak nikt iak tylko wierzyciel tej samej masy zdolnym być może podług §. 93 i 94 Zbioru Sąd. Rozd. IX. obrana być może, oraz zaś przepisy, podług których dobra Administratorować się powinny, iaką władzę de iuracyn względem Administracyi masy ma i iak daleko Administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą.

Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewnie stawić się należy, gdyż inaczej podług §. 95 Zbioru Sądowego w Rozdziale IX. na ich niebezpieczeństwo obranie tak Administratora iako i deputacyi wierzycielskiej od tutejszego Sądu nastąpi.

Podług tego więc każdy ma sobie postąpić i szkody unikać, gdyż tak chcą mieć prawa przepisy.

Jos. Jan de Lipski Syndicus.

M. Hyczyński Assesor.

W. Sawicki Assesor.

Z Rady Król. Miasta Krasnegostawu Magistratu.

Dnia 7. Września 1805.

T. Topiński.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej Urodzony Brigidzie z Bonia Kiewiczow. Domeckiej, Annie z Boniakiewiczow Galewskiej i P. Dominikowi Boniakiewiczowi na mocy § 624 Prawa Cywilnego Części II. wiadomo czynią, że majątek po zmarłym P. Ignacym Boniakiewiczu pozostały, na nich względnie do innych sukcesorow dzielony, że masy spada, przeto oni do użycia krokow Prawu Cywilnemu stosownych to jest: do doświadczenia albo zrzeczenia się tego dziedzictwa zachęcają się. Działo się w Lublinie dnia 20 Lipca 1805 roku.

Kajetan Michałowski.

de Gruszecki.

Domasławski.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.

Ż. Łuczynski.

Po zmarłym Franciszku Zwolińskim obywateln miasta Kiele Galicyi zachodniej został tu dosyć znaczny majątek, a o smie tegoż zmarłego jedynym jego sukcesorze Wawrzencu Zwolińskim, już lat dwanaście ztąd wysłany nie słuchać czy życie i gdzieby się znajdował; zwierchność więc Dominikałna Kielecka wzywa go niniejszym Edyktem, aby się tu do niego w przeciągu roku i niedziel sześciu od daty niniejszey gazetowey publikacyi zgłosił, z dowodami nie tylko życia swego, i majątku, ale też z metryką urodzin swoich. Inaczej po upływie tym czasie zaumarłego uznany będzie i pozostały majątek innym dalszym krewnym oddany. Uchwalono w Dominiam Kieleckim dni 28 Września roku 1805.

Kłossowski Sędzia tutejszy.